

Vergaderjaar 2007–2008

21 501-32

Landbouw- en Visserijraad

Nr. 290

**BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKWALITEIT**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 30 juni 2008

De vaste commissie voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) heeft mij op 12 juni 2008 om een reactie gevraagd op berichten over de Codex Alimentarius betreffende alternatieve geneeswijzen, gezonde voeding en vitaminesupplementen. Daarnaast wil ze geïnformeerd worden over de relatie tussen de Codex Alimentarius en de World Trade Organisation (WTO) (08-LNV-B-83).

Uit berichten in de media zou blijken dat de Codex Alimentarius per 31 december 2009 vitamines en mineralen zou verbieden en dat geen enkel land hierop invloed zou kunnen uitoefenen. Deze berichten zijn niet juist.

De Codex Alimentarius beveelt aan dat voedingssupplementen ten minste 15% van de aanbevolen dagelijkse hoeveelheid vitamines en mineralen moeten bevatten. Deze internationale afspraken zijn opgenomen in de door de Codex Alimentarius op 4 juli 2005 aangenomen richtsnoer voor vitamines en mineralen (CAC/GL 55–2005). Overmatige consumptie van bepaalde vitamines en mineralen kan evenwel schadelijk zijn. Daarom dienen, waar nodig, ook maximumgehalten voor een veilig gebruik in voedingssupplementen te worden vastgesteld, gebaseerd op algemeen geaccepteerde wetenschap. Ik onderschrijf deze aanbevelingen van de Codex Alimentarius.

De Europese Unie (EU) heeft een speciale richtlijn (2002/46/EG) vastgesteld met voorschriften voor vitamines en mineralen in levensmiddelen (voedingssupplementen). Deze richtlijn is door alle lidstaten omgezet in nationale wetgeving. De Nederlandse voorschriften zijn opgenomen in het Warenwetbesluit voedingssupplementen en de Warenwetregeling voedingssupplementen. Op grond van deze wetgeving mogen alleen voedingssupplementen verhandeld worden die niet schadelijk zijn voor de volksgezondheid. Het is de bedoeling deze nationale wetgeving eind 2009 te vervangen door één Europese verordening, die rechtstreeks van

toepassing is in alle lidstaten van de Europese Unie. De nieuwe verordening van de Europese Unie zal aansluiten bij de aanbevelingen van de Codex Alimentarius. Over de precieze tekst wordt nu in Brussel onderhandeld door de Europese ministers van Volksgezondheid. Ook vanaf 2010 zal in de Europese Unie de verhandeling van veilige voedingssupplementen dus toegestaan blijven.

In reactie op uw vraag over de relatie tussen de Codex Alimentarius en de WTO en de politieke besluitvorming hieromtrent kan ik u het volgende meedelen. De Codex Alimentarius is een internationale organisatie waar ruim 175 landen uit de hele wereld deel van uitmaken, waaronder Nederland. Periodiek komen deze lidstaten in Codex Comit es bij elkaar om over standaarden op het gebied van voedselveiligheid te besluiten. Daarbij worden ze ondersteund door mensen van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en de Wereld Voedselorganisatie (FAO). De standaarden zijn vrijwillig, maar sinds de oprichting van de WTO in 1995 is de juridische relevantie van de Codex-standaarden toegenomen. In de WTO Sanitary and Phyto-Sanitary Agreement (SPS) wordt voor internationale voedselveiligheidsstandaarden verwezen naar de Codex. Daardoor zijn de Codex-standaarden *de facto* maatgevend bij internationale handelsgeschillen over levensmiddelen.

Voor de onderhandelingen met de leden van de Codex Alimentarius hebben de landen van de EU zich verenigd tot  en organisatie. Daarin wordt eerst een Europese positie bepaald, voordat de EU de onderhandelingen met de overige lidstaten van de Codex Alimentarius aangaat. Dit overleg vindt plaats in raadsvergaderingen met de Europese Commissie in Brussel. De Nederlandse positie wordt bepaald in het Nederlands Vooroverleg waarin Nederlandse delegatiehoofden van de Codex Comit es en stakeholders, zoals afgevaardigden van sectoren, consumentenorganisaties en andere organisaties (NGO's) zitting hebben. De delegatiehoofden zijn vertegenwoordigers van het ministerie van LNV, Volksgezondheid, Welzijn en Sport of van de Voedsel en Waren Autoriteit. Het Europese standpunt wordt vervolgens in de Codex Comit es door de voorzitter van de EU verdedigd. Dit houdt in, dat de positie van Nederland ten aanzien van de voorstellen van de Codex Alimentarius, m er in het overleg met de lidstaten van de EU bevochten moet worden dan in de Codex Comit es. Op basis van deze procedure kan geconcludeerd worden dat de belangen van Nederland bekend zijn bij de Nederlandse delegatie in de Codex Comit es, maar dat het geharmoniseerde Europese belang doorslaggevend is bij de besluitvorming in de Codex Alimentarius. Dit is geheel in overeenstemming met het huidige Nederlandse voedselveiligheidsbeleid dat grotendeels door de EU wordt bepaald.

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
G. Verburg